EDIȚIA JUBILIARĂ A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

HOCHEIUL VA FI CEL MAI POPULAR SPORT LA J.O. ?

Cum se vor desfășura întrecerile

Nu încape îndoială că printre sporturile pe zăpadă și gheață, în care peste cîteva zile se vor decerna primele cununi olimpice ale anului 1968, hocheiul este unul dintre cele mai populare. Pentru aceasta pledează nu numai interesul cu care sînt urmărite aici la Grenoble ultimele pregătiri ale formațiilor ce își vor disputa medaliile olimpice, ci și faptul că la ultimele ediții ale Jocurilor, hocheiul s-a numărat printre sporturile care au reunit cel mai mare număr de spectatori.

De pildă, la Innsbruck, hocheiul s-a situat pe planul secund într-un „clasament" neoficial al numărului de spectatori (240 000), imediat după probele alpine de schi (261 000).

Meciurile din grupa A a turneului olimpic de hochei vor fi deosebit de pasionante și la Grenoble. Întîlnirea dintre echipele Canadei și Cehoslovaciei încheiată anul trecut la C.M. de la Viena cu un scor de egalitate, 1—1, (în fotografie, o fază din acest meci) va fi reeditată și cu acest prilej.
Foto : Votava — Viena

Nu-i de mirare, deci, că toți cei ce în aceste zile muncesc febril în jurul mantinelelor de la „Palatul de gheață" și de la „Patinoarul municipal", ambele amplasate într-un frumos cadrul natural din parcul „Paul Mistral", speră ca hocheiul să realizeze marea performanță și să cucerească medalia de aur a popularității. Pe de altă parte, iubitorii hocheiului comentează noutățile căutînd răspunsuri la o serie de întrebări : *vor reuși hocheiștii sovietici să-și păstreze întîietatea pe care o dețin în campionatele mondiale și la Jocurile Olimpice din 1963 ? ... furnizează acum canadienii surpriza pe care conducătorul lor tehnic, pastorul Bauer, o așteaptă de mult ? ... selecționata Cehoslovaciei și-a regăsit cadența și valoarea de acum cîțiva ani ?*

Cum răspunsurile la aceste întrebări vor prinde formă definitivă abia peste cîteva zile, deocamdată să oferim cititorilor cîteva amănunte referitoare la modul de desfășurare al turneului olimpic de hochei.

Mai întîi, trebuie știut că în acest sport se organizează anual un campionat al lumii (paralel și al Europei) pe trei grupe valorice : A, B și C. În anii în care au loc Jocurile Olimpice de iarnă, campionatul mondial nu se mai desfășoară, echipa învingătoare în turneul olimpic primind și titlul de campioană mondială. Cu toate că, în general, turneul olimpic de hochei se organizează la fel ca disputele pentru titlul de campioană a lumii, el are totuși unele particularități.

O lungă perioadă de timp Comitetul Internațional Olimpic nu a recunoscut, în totalitatea lor, clasificările rezultate din desfășurarea campionatului mondial. Din acest motiv la Jocurile Olimpice de la Innsbruck s-au disputat 8 meciuri de baraj între cele 16 echipe admise la J.O. (cîte 8 în fiecare egrupă, grupa C neexistînd în această întrecere). Pentru stabilirea celor 8 jocuri s-a folosit următorul sistem : echipele au fost așezate în ordinea celor două clasamente de la 1 la 16 și s-au programat partidele 1 cu 16,2 cu 15,3 cu 14 etc. Formațiile învingătoare au evoluat în grupa A a turneului olimpic, iar cele învinse în grupa B. Pe baza acestui sistem echipa țării noastre a întîlnit atunci selecționata Statelor Unite de care a fost învinsă cu scorul de 7—2.

Apreciind că aceste meciuri nu sînt deloc echilibrate, marea lor majoritatea constituind doar o simplă formalitate, C.I.O. a aprobat propunerea L.I.H.G. de a se organiza la Jocurile Olimpice de la Grenoble doar trei partide de calificare între ultimele trei clasate la C.M. (ediția 1967 — Viena) în grupa A și primele trei clasate în grupa B, folosindu-se același principiu cala J.O. de la Innsbruck. Deci au fost programate partidele : *Finlanda — Norvegia* (locurile VI-A și III-B), *R.D. Germană — România* (Locurile VII-A și II-B) și *R.F. a Germaniei — Polonia* (locurile VIII-A și I-B). După această programare, *reprezentativa Poloniei a anunțat că nu va lua parte la J.O., astfel că cele trei jocuri de baraj au fost reprogramate după cum urmează :* FINLANDA — IUGOSLAVIA (care la Viena în grupa B a avut locul IV), R.D. GERMANĂ — NORVEGIA și R.F. A GERMANIEI — ROMÂNIA.

Așa încît, duminică la „Patinoarul municipal" sau la „Palatul de gheață" cele șase formații își vor disputa șansa de a juca în turneul olimpic în grupa A. Aceste trei meciuri constituie, de fapt, primele întreceri din cadrul Jocurilor Olimpice, ele furnizînd tuturor celor ce așteaptă această mare competiție sportivă o avanpremieră, cu 48 de ore mai înainte ca flacăra olimpică să fie aprinsă.

BREVIAR

GRENOBLE. — Toate recordurile de participare au fost bătute de actuala ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă de la Grenoble. Cea de-a 10-a ediție va reuni 1 291 sportivi și sportive, reprezentînd 38 de țări. La ediția a 9-a disputată în 1964 la Innsbruck au participat 1 186 de concurenți din 36 de țări. Iată numărul de participanți la edițiile disputate pînă acum: 1924 Chamonix 293 concurenți — 16 națiuni; 1928 Saint Moritz 491 concurenți — 25 de țări;

★

Pe pista de la Alpe d'Huez au avut loc noi antrenamente ale boberilor în vederea J. O. Cel mai bun timp a fost realizat de echipajul italian Eugenio Monti — Luciano de Paolis, care a realizat excelentul rezultat de 1:12.2 (pîrtia măsoară 1 500 m). Echipajul S.U.A. a fost cronometrat cu 1 12,36.

CONCURSUL PREOLIMPIC de sărituri cu schiurile de la Schmiedef (R.D. Germană) a fost cîștigat de sportivul sovietic Belousov, care a totalizat 224,9 puncte. Cele mai bune sărituri ale învingătorului au măsurat 79 și 83 m. Pe locurile următoare s-au clasat Scharf (R.D. Germană) — 222,5 puncte (83 și 82,5 m) și Sceglanov (U.R.S.S.) — 214,8 puncte (82 și 79 m).

SCRISOARE DIN GRENOBLE

(Urmare din pag. I)

zis oamenii cu șapte secole în urmă, la o mare inundație, fără să știe că noi, românii, l-am fi recunoscut pe dracul mult mai repede, fiindcă am rămas mai fideli limbii latine...).

Dar, destul cu bella-vista, cu privitul de sus. Registrul fizionomic al orașelor e atît de variat încît nu e de mirare că lumea a dat mai mulți portretiști decît peisagiști. Văzut de la înălțime, un oraș prezintă suprafața ușor diferențiată a unui joc de cuburi. De aceea, orașele trebuiesc privite de la nivelul parterelor. Abia atunci sensibilitatea noastră va avea surpriza de a descoperi infinitatea portretelor urbane.

Și-acum, mă iertați o clipă. Voi reveni îndată (ceea ce la un ziar înseamnă, din fericire, atît pentru dv. cît și pentru subsemnatul, mîine).

Rep.

Comentarii transmise de trimișii noștri speciali la Grenoble

Em. VALERIU
C. ANTONESCU

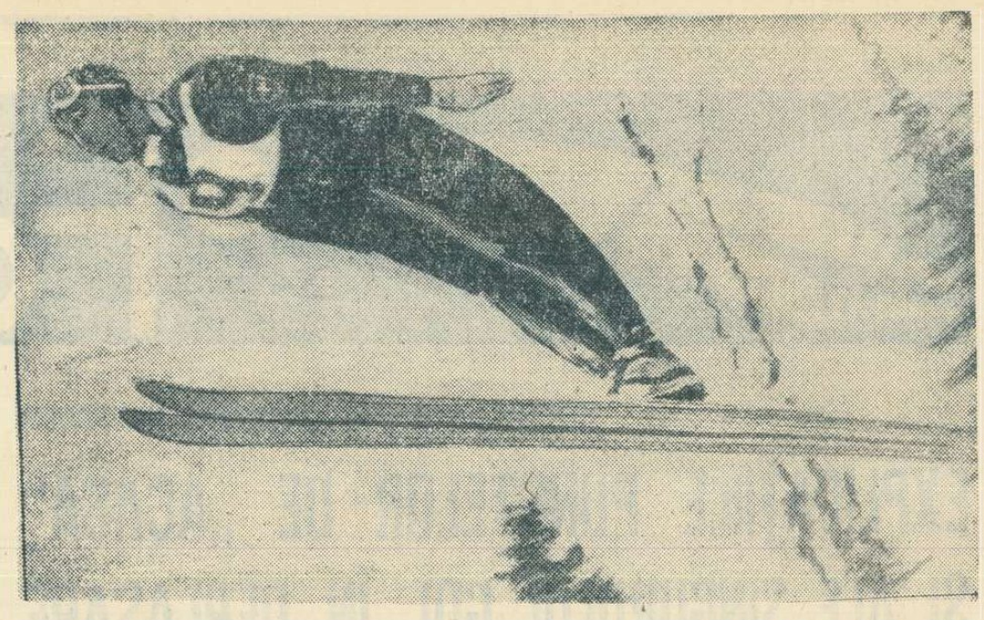

La combinata nordică, elvețianul Alois Kälin speră și el la o medalie. Cu o singură condiție : să efectueze o săritură cît mai bună. Iată-l în fotografie, la un antrenament.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU „SPORTUL"

O DELEGAȚIE MICĂ, ÎN CARE NE PUNEM MARI SPERANȚE

Delegația elvețiană pentru J. O. de la Grenoble cuprinde 37 de sportivi. Este, într-adevăr, o cifră mică, dacă ne gîndim la faptul că, în alți ani, delegația noastră era cu mult mai numeroasă

La ora cînd transmit aceste rînduri, *pregătirile* tuturor sportivilor elvețieni din lotul pentru Grenoble au fost încheiate. Antrenamentele alpinilor s-au desfășurat în cele mai bune condițiuni, sub îndrumarea și supravegherea conducătorului tehnic al Federației elveține de schi, Peter Baumgartner, și a celor doi antrenori, Urs Weber și Georg Grünenfelder. Nicicînd lotul alpinilor nu a fost supus unei pregătiri atît de minuțioase ca acum. Aceasta este părerea unanimă a specialiștilor și chiar a concurenților. Cantonamentul a avut o durată puțin obișnuită : exact 70 de zile !

Desigur, cititorii din România își vor pune întrebarea : care sînt așii schiului alpin din Elveția ? Din capul locului, putem afirma că printre aceștia se află Bruggmann, la slalom uriaș, învingătorul autoritar al elitei franceze la concursurile de la Hindenland și Adelboden, precum și Dumeng Giovanolli, cîștigătorul slalomului uriaș și special în întrecerile de la Wengen și Kitzbühel. Spre acești doi schiori se îndreaptă speranțele noastre. Firește, ei pot să aducă Elveției cîteva medalii și poate una de aur. Mă refer în special la proba de slalom uriaș, în care elveției au o veche și prestigioasă tradiție, dar nu este exclus să se impună și în proba de coborîre, împreună cu Minsch și Daetvyler, unde însă concurența lui Killy, a austriecilor Nenning și Schranz este deosebit de mare. Teoretic, totuși, șansele cele mai mari ale elveției rămîn la slalom uriaș, unde s-au făcut progrese însemnate, în timp ce la coborîre ei rămîn outsideri față de francezi și austrieci. Pașii uriași făcuți în probele de slalom se datoresc muncii temeinice desfășurate de antrenorul Grünenfelder, care la J.O. de la Innsbruck se număra încă printre concurenți.

La fete, șansele la alpine sînt mai mici și aceasta datorită faptului că una dintre cele mai valoroase schioare, Edith Hiltbrand, s-a accidentat în concursul de la Wengen. Probabil, ea nu va lua startul la Grenoble. Speranțe ne punem în Fernande Bochatay, care în actualul sezon a cîștigat două concursuri foarte importante : unul de slalom uriaș la Oberstaufen și unul de slalom la St. Gervais. Un rezultat bun poate obține și talentata Annerosli Zryd.

Echipajul de bob pentru patru persoane, condus de Jean Wicky, cîștigător al europenelor de la St. Moritz, candidează desigur pentru o medalie. Să nu uităm însă că misiunea lor la Alpe d'Huez va fi mult îngreuiată : aici pîrtia este extrem de dificilă, adversarii vor fi de data aceasta mai puternici. Vor fi prezente echipajele italiene și austriece (absente la St. Moritz), precum și cele din Canada și S.U.A. În plus, să nu uităm că italienii vor lua startul cu bobul ultra-perfecționat „Podar", în timp ce elvețienii concurează pe boburi învechite.

Anton RINGWALD
redactor la SPORT-Zürich

LOTUL VITEZIȘTILOR SOVIETICI

FEDERAȚIA UNIONALĂ de specialitate a definitivat lotul de sportivi sovietici care vor participa la întrecerile concursului de patinaj viteză din cadrul Olimpiadei de la Grenoble. Lotul masculin care va face deplasarea la Grenoble cuprinde pe : Evgheni Grișin, de patru ori campion olimpic, Eduard Matusevici, vicecampionul Europei și campionul U.R.S.S. pe 1968, Ants Antson, Valeri Muratov, Anatoli Lepeșkin, Boris Guliaev, Valeri Lavrușkin, Alexandr Kercenko, Valeri Kaplan, Iuri Malikin și Stanislav Selianin.

Din lotul feminin fac parte Lidia Skoblikova, deținătoarea a șase titluri olimpice, Ludmila Titova, campioană unională pe anul 1968, Irina Egorova, cîștigătoare a două medalii de argint la J.O. de la Innsbruck, Tatiana Sidorova și Ana Sablina.

Iată-l pe portarul Wolter (Eintracht Braunschweig), considerat în prezent cel mai bun din R.F.G., executînd un salt spectaculos. În meciul de miercuri, nu italienii, ci proprii săi fundași s-au dovedit cei mai buni... șuteri !
Foto : „Inter Natones" (IN Bild)

ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

BRAUNSCHWEIG A CIȘTIGAT CU 3—2... DAR JUVENTUS N-A MARCAT NICI UN GOL !

DÜSSELDORF 1 *(prin telex)*. Înainte de meci, antrenorul italienilor Heriberto Herrera se temea că băieții săi se vor acomoda greu pe un teren acoperit de zăpadă și cu frigul... Iată însă că timpul a fost excelent, ca și terenul de altfel, așa încît primul meci al sferturilor de finală din „C.C.E." dintre Eintracht Braunschweig și Juventus Torino s-a desfășurat în cele mai bune condiții.

Spre surprinderea celor 35 000 de spectatori prezenți în tribune, Juventus deschide scorul în min. 12 printr-un gol marcat în proprie poartă de fundașul *Kaack*. Golul nu demoralizează pe gazde, care atacă dezlănțuit și reușesc să egaleze prin același Kaack (min. 28). Urmează o perioadă de dominare a formației Braunschweig care ridică scorul la 3—1 prin punctele marcate în două minute : autori — *Dulz* și *Berg* (min. 37 și 38). După pauză, tot gazdele sînt în atac, dar nu mai pot trece de zidul apărării torineze. Cu 9 minute înainte de sfîrșit, la un contra-atac al oaspeților, *Sacco* trage puternic și mingea se lovește de piciorul lui *Baese* de unde ricoșează în poarta lui *Wolter*. Astfel, cu două autogoluri, Eintracht cîștigă meciul cu 3—2.

Carl-Heinz CAMMANN
— redactor la S.I.D. —

PLOAIE TORENȚIALĂ LA VALENCIA

VALENCIA 1 *(prin telex.)* — Meciul dintre Valencia și Bayern München din sferturile de finală din „Cupa cupelor" a fost amînat din cauza unei ploi torențiale căzute în ziua jocului. Cînd echipele au apărut pe stadion, terenul de joc era acoperit cu un strat de apă, înalt de 15 cm. Echipa Bayern nu a acceptat o reprogramare a jocului a doua sau a treia zi din cauză că sîmbătă susține un meci de campionat. Partida a fost reprogramată la 14 februarie.

RACING BUENOS AIRES, LA A PATRA ÎNFRÎNGERE

SANTIAGO DE CHILE 1 *(prin telex)*. — În turneul octogonal au mai rămas două etape dar lupta pentru cîștigarea primului loc este încă deschisă. Echipa Cehoslovaciei, în revenire de formă, a dispus de Universidad de Chile cu 2—0 iar Santos a întrecut pe Racing Buenos Aires cu 2—1. Clasament :

1. R.D.G.	5	4	1	0	19- 9	9
2. F.C. Santos	5	4	0	1	15- 5	8
3. Univ. Catolica	5	3	0	2	11-11	6
4. Vasas Bp.	5	2	1	2	10-12	5
5. Cehoslovacia	5	2	0	3	7- 9	4
6. Univ. Chile	5	1	2	2	7-11	4
7. Colo-Colo	5	1	1	3	5-12	3
8. Racing	5	0	1	4	5-10	1

J. P. SARTO

PATINAJUL ARTISTIC — CEA MAI VECHE DISCIPLINĂ OLIMPICĂ

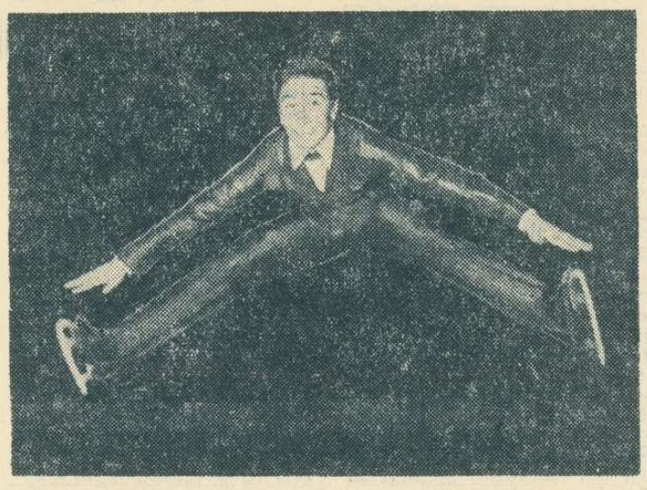

După ce a ratat cu puțin locul al treilea la C.E. de la Västeras, francezul Patrick Pera poate spera pe teren propriu la o medalie.
Foto : Keystone

Inclus de la prima ediție în programul J.O. de iarnă, patinajul artistic este una din cele mai vechi discipline olimpice. Spre deosebire de campionatele mondiale și europene, la J.O. nu figurează întrecerile de dans.

Considerate ca un concurs de seniori, competițiile olimpice de simplu femei, simplu bărbați și perechi prevăd numai 5 figuri obligatorii, în loc de 6. La J.O. nu există limită de vîrstă minimă (așa cum pentru C.E. și C.M. este vîrsta de 12 ani și 4 luni). Potrivit unei prevederi regulamentare speciale, la întrecerile olimpice țările pot înscrie cîte doi sportivi pentru fiecare probă, iar primele 12 țări clasate la ultimele campionate mondiale — cîte trei. Este stabilit ca numărul maxim de participanți pentru fiecare probă să fie de 30.

În ceea ce privește numărul arbitrilor, regulamentul J.O. este același ca și cel al C.M. și C.E. — 9 arbitri. Nota maximă — 6. Concurenții susțin examenul figurilor obligatorii (mai întîi) și apoi pe cel al exercițiilor libere. Acestea din urmă sînt apreciate cu două note : una pentru valoarea tehnică iar a doua pentru impresia artistică a execuției. Regulamentul prevede o durată de 5 minute pentru exercițiile libere ale patinatorilor și perechilor și 4 minute pentru cele ale patinatoarelor.

La exercițiile libere, patinatorii evoluează pe grupe de valoare, începînd cu cei mai slab clasați. Punctele acordate la figurile libere se înmulțesc cu coeficientul de valoare și adunate cu notele obținute la figurile obligatorii fixează clasamentul final.

Arbitrii care simt ispita să părtinească pe unii concurenți sînt ușor depistați în patinajul artistic, forul internațional luînd drastice măsuri de sancționare a celor în culpă.

Stien Kaiser

Avea 24 de ani cînd, în 1962, s-a decis să se consacre patinajului viteză de performanță, după ce anterior pasiunea ei sportivă era... hocheiul pe iarbă. Obiceiul tatălui său, de a-și pune patinele o dată cu căderea primei zăpezi, s-a transmis, se pare, și fiicei. Aceasta explică, poate, faptul că încă de la vîrsta de 17 ani își propusese să ia startul în cea mai lungă cursă de patinaj viteză cunoscută în lume, întrecerea tradițională organizată anual în Olanda pe distanța a 200 de km de-a lungul canalelor înghețate străbătînd 11 orașe. Se încumetă să înfrunte rigorile acestei întreceri abia în 1962, alături de alți 6 000 de tineri olandezi și străini. Duritatea și lungimea probei au constituit însă obstacole de netrecut pentru, totuși, tînăra începătoare. I-au stimulat, în schimb, voința, curajul, îndrăzneala, determinînd-o decisiv să îmbrățișeze marea performanță.

Vîrsta înaintată ca și înălțimea (1,73 m) îi făceau pe mulți să nu-i acorde prea mari șanse în patinajul viteză de mare clasă. Dar, numai după un an de muncă asiduă (sub conducerea antrenorului Peter Zwanenburg) ea reușește să devină campioana Olandei de sud. Nu este luată în seamă, mulți punînd succesul lui Stien pe seama întîmplării. Din această cauză, nu este selecționată nici în echipa Olandei pentru C.M. din 1964, și nici pentru J.O. de la Innsbruck. La numai o lună și jumătate după aceste evenimente, în campionatele țării cîștigă toate titlurile — impunîndu-se, în sfîrșit. Concurînd accidentată, la C.E. din 1965 cîștigă medalia de bronz (prima din istoria patinajului viteză feminin olandez), performanță reeditată și în anul următor, la mondiale.

În 1967, la Deventer (după un an de antrenamente îndelungate pe bicicletă și asidue pregătiri pe gheață), Stien Kaiser urcă pe cea mai înaltă treaptă a piramidei : campioană mondială ! La finele săptămînii trecute, la Helsinki, patinatoarea olandeză și-a apărat cu brio titlul mondial, anunțîndu-se drept o mare favorită a apropiatelor întreceri de la Grenoble.

„Doresc să egalez performanța Lidiei Skoblikova, să cîștig patru medalii olimpice" — declară Stien Kaiser.

Bjorn Wirkola

Săriturile cu schiurile sînt considerate, și nu fără temei, ca una din cele mai spectaculoase probe ale sporturilor de iarnă. Este un motiv pentru care și la Grenoble biletele de intrare la trambulinele de 0 și 90 de metri au fost solicitate cu cel mai mare interes chiar de la punerea lor în vînzare.

Între săritorii cu cele mai mari șanse la medalia de aur a J.O. numele norvegianului Bjorn Wirkola este pomenit cel mai des. Îndreptățit oare ?

Firește că da. Campion mondial în 1966 (atît la trambulina mică cît și la cea mare), recent cîștigător al celui mai mare concurs al sezonului („Cele patru trambuline"), Wirkola pornește, normal, cu cele mai mari șanse în disputa olimpică. Tatăl său și, în același timp, primul antrenor care i-a îndrumat pașii spre pîrtia de elan, declara recent că Bjorn poate aspira la medalia olimpică de aur.

Într-adevăr, înalt de 1,69 m și avînd o greutate de 71 kg, la vîrsta de 25 de ani Wirkola este în plenitudinea afirmării sale sportive. Evoluția sa din ultimii ani e concludentă în acest sens. Și-a înscris numele pe lista bunilor săritori abia înaintea J.O. de la Innsbruck, cînd avea 21 de ani neîmpliniți. Dar atunci așii echipei norvegiene erau Engan și Brandtzaeg și nimeni nu-i acorda vreo atenție lui Wirkola. De altfel, el a ocupat locul 16 la trambulina mare. Dar, după doi ani, devine campion mondial. Apoi alte și alte succese internaționale, care confirmă marea lui clasă. Calitățile necesare unui schior-zburător se împletesc uimitor la Bjorn Wirkola : viteză de elan, împingere, zbor, aterizare.

Iată și o părere extrem de autorizată despre afirmarea sportivă a lui Wirkola : **„Datorez totul fotbalului. El mi-a dat viteza și excelentul simț al balansului. Din păcate, la noi nu se poate juca fotbal un an întreg, căci sînt sigur că atunci aș sări și mai bine. Mai am ca aliați și alte ramuri sportive : gimnastica, înotul, atletismul, halterele, boxul, baschetul și patinajul artistic".**

Sînt cuvintele lui Bjorn Wirkola, schiorul-zburător.

ÎN 1970, ÎN FRANȚA

ROMÂNIA — IZRAEL ÎN PRELIMINARIILE C. M. DE HANDBAL

MÜNCHEN (Agerpres). — Acum două săptămîni au fost stabilite la München întîlnirile preliminarii din cadrul viitorului campionat mondial masculin de handbal, al cărui turneu final se va desfășura în 1970 în organizarea federației franceze de specialitate. Conform regulamentului, ieri au fost confirmate aceste jocuri, care se vor disputa turretur după cum urmează : Danemarca — Olanda; Polonia — Luxemburg; URSS — Austria; R. F. a Germaniei — Portugalia; R.D. Germană — Belgia; Ungaria — Spania; ROMÂNIA — IZRAEL; Iugoslavia — Bulgaria, Suedia — Finlanda. Selecționatele Norvegiei, Islandei și Elveției vor participa la un triunghiular, echipa învingătoare calificîndu-se pentru turneul final.

Vor participa direct la turneul final echipele Cehoslovaciei, campioană mondială, Franței, ca țară organizatoare, Canadei, Japoniei și Tunisiei (reprezentante ale continentelor respective).

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

40365